

مەت ئىشى بىكە

نوسىنى : عمزىز نەسىن
وهرگىزىنى : سەعید بەحیا

دېمەنى سىيەم

مەت : لەو تەنى دىكتۇرتان بانگ كىردوو خەوم بىزكاو

نك : باشە .. مەنوە ..

مەت : دە ئىم خەوم دى .. دە مەوى بنوم «ئى دەنگى» بۇچى تەم دىكتۇرە تان بانگ كىرد ؟

نك : بانگىشان نەكرادىبە ، هەر دەهات

مەت : بۇ ئەوئەى بىكوزى .. وانىبە ؟ دىكتۇرتان هیناوە بىكوزى .. دە تانەوى بىكوزن !

رى : ئىمە دە تىكوزىن ؟ تۆ خۆت بە دەستى خۆت ، خۆت دە كوزى .. بە پىچەوانە ، ئىمە دە مانەوى بى

مەت : بۇ ؟ چ قازانچىكى ئىدى تىدا بە ؟

نك : كورم لە بەر خاترى ئىمە لە بەر خۆت

رى : تۆ نەئى ئىمەش ژانمان نایى .

كلیر : ئىستا تىگە ئىشتم .. مینىش ئەگەر بەژنو بالام نەش و نەما نەكا دىكتۇر فەحسەم دەكا .

رى : كىچم تۆ هینشا زۆرت ماوہ

شەكان وەكو خویانن .. دیوارەكە نەئى رەنگى بۆرە .. مەت لە بان كەنەپە پالى داوہ تەوہ ، وەك چۆن لە دېمەنى يەكەمدا بوو .. كلیر لە تەنىشتى دانىشتووہ . نك مەتالە دەكاو بەتەك رادىووە دانىشتووہ گوئى لە موزىقا دەگرئى .. دە تاندرئى لەسەر شانۆ نامە بەردەوام بن ئى ئەوئەى رەنگى دیوارەكان بگوردرى»

نك : «وادىارە لە مەتالە كىردن بىزارە .. كىتیبەكەى دەستى فرىى سەر مېزەدا» مەسەلە هەلەى تىدا نەكراوہ ؟ مروفىك ئەم شىعرانە هەلبەستى چۆن دەمرئى ؟ سەرەراى ئەوئەىش كەلەگەل ئەو بۆرە پىاوانەى دەرەوہ دا دەژئى ؟

رى : «رادىو دادەخا» دادو يەكسانى نىبە .. ئەوانەى دەرەوہ بژىن و خاوەنى ئەم موزىقا دلگىرەش بەرئى ؟

مەت : من خەوم دى

رى : بنوو

كئير : مەت .. بۇ ناھەق تى بگەي ؟ پېويستە شتى بگەي ..
مەت : «تورپە» ھېچ ناكەم .. ئەوھى شتە ناكەم .. وازم لى يىن ..
بىر بىر ئېوھ چكارىكتان بەمە .. بۇ دكتوران ھىنا ؟ ئەوھ ئەم ھەستەي
ئە ئىوانماندا بىلاوكردەوھ ..

مەت : ئەخىر ئەمەمان پېشتر بېستوھ
مەت : بېستوومانە بەلى .. بەلام ناومان لى ئەناوھ .. ئەم ھەستە بى ناوھ ..
ھەشتى ناوى ئەنى بوونىشى نىھ .
مەت : شتىكى ھەنى ناوونىشى ھەيھ
مەت : بەرلەوھى دكتور بى ناوى نەبوو .. ماناى بېرو ھوش لە ئەوھوھ قىر
بوون

كئير : «لەبەر خويەوھ» ئېستا بەتەواوھنى تىگەشتم .. «بومەت» مەت ..
يىت واپە شت ھەنى ناوى نەزانىن ؟
مەت : «بىواوكى» ئېوھ ئەگەر ھەز بەزىنى مەن دەكەن ، روژنىكى تەمەنتان
يا تەنھا سەعاتىكى تەمەنتانم پى بېخشن ..

نك : ئەگەر بەك مىليون سالىش بۇم دەقىقە بەك چىھ نايبەھنم .. نەك تۇ ..
بەكەسى نادەم
رى : دەمانەوى بۇ ئېمە بۇرى
مەت : «راكشاوھ ھاوار دەكا» بۇ دكتوران بانگكرد ؟ بۇ «شانو تارىك
دادى .. دكتورو مەت لەزىر تىشىكى رووناكى دان »

دكتور : «بەزەردەخەنەوھ» خاتر جەم بە مەت .. مەن بەرلەوھى بانگك
بكرىم ، لە خومەوھ دىم .. دەزامم كەي دىم و بۇ كوى دەچم ... ئەوھ
نەبوو كە بەزىن و بالات لەنەش و نما كەوت ھاتم ؟!
مەت : « ھاواردەكا » ھەموومان دەمرىن .. ئەى تۇ ؟

دكتور : كورپىزگە .. مەن بوونم نىھ .. بوونى مەن بە بوونى ئېوھ بە .. لە گەل
ئېوھدا دەژم .. ئەگەر ئېوھ نەبىن مېنىش نام . وەكو خور .. وەكو مانگك ..
وەكو ئاو .. وەكو ھەوا .. تۇ ئەگەر خوت بوونت نەنى ، ئەم شتانەبىش
سەبارەت بەتۇ بوونىان نىھ .. تا تۇ بۇرى ، مېنىش دەژم ..
مەت : بەلام خورو رووناكى وئاوو ھەوا ھەرگىز ھەن ..
دكتور : ئەگەر نەدەبووى ، ھەستت بەبوونىان نەدەكرد .. مېنىش ھەر لەو
شتانە دەكەم .

مەت : بۇ .. بۇ ھاتووى ؟ چۇن خوت كوتايە ئىوانمان ؟ بۇ خومان بە كپرو
بى دەنگى دەمردىن .. بى ئەوھى ھەست بەجەنابت بەكەين كوچەن دەكرد
..
دكتور : رەنگە مردووبى

مەت : مردنم ناوى .. نامەوى بىرم .. بەر لەوھى بىرم
دكتور : «لەسەر خو» بىگومان بەرلەوھى بىرى .. ئەگەر مردووبى
نەدەترساي .. ئەگەر ھەستت بەترس كرد ماناى ئەوھ بە ھىشتا زىندووى .
مەت : ئەوانەى دەرەوھ ناترسن ؟

دكتور : ئەوان ھېچ نازانىن .. ئەوان نەدەژىن و نە دەمرن .. ھىشتا تامو
چىزى ژانىان نەچىشتوھ .. ئەوان لە ئىوان مردن و ژان دان .. لە تارىكى
دەژىن بەلام ھەستى پى ناكەن ..
مەت : بۇ ؟

دكتور : لە تارىكىدا لەدايك بوون .. تى بىدا دەژىن .. تارىكى لە دەروونىان
دايە .. ھەموولايەكيان تارىكە . چاونوقىنىك چىھ لەتارىكى دوور
ناكەونەوھ .. ئەگەر لەتارىكى رزگارىان بى ئەوانىش داواى ژان دەكەن .
مەت : «ھاوار دەكا» ژانم دەوى .. دەمەوى بۇم «وھك بگرى واپە »
دەمەوى بۇم
دكتور : دەزامم .. دەزامم دەتەوى بۇرى ، ئەگىنا دەرو دىوارى
ئاودەسخانەو چىشتخانەت نەدەنووسى !

مەت : «بەترسەوھ» دەترانى مەن ؟ كى پى گونى ؟
دكتور : تۇ بى ئەوھى ھەستى پى بگەي ، ئارەزووى ژاننت ھەيھ .. مەت
.. مەن دەزامم تۇ چىت دەوى

مەت : چۇن دەتوام بۇم ؟ يارمەتېم بدە «لەبان كەنەپە ئەژنو دەداتەوھ »
دكتور: بەمە دى ، ھەر كە بىر لە ژىن و مردن بەكەيتەوھ ..
مەت : چۇن بىرىان لى بەكەمەو ؟ مەن ھېچ نازانم
دكتور : كەمى لە دەروونى خۇندا بىئەوھ
مەت : ناتوانم .. لە خوم دەترسم
دكتور : دەستت بىخەرە سەر ئېوچەوانت
مەت : ناتوانم .. ماندووم

«شانۆ تارىك دەپى .. پاشان رووناك دەيتتەوہ .. مەت دېتتەوہ وۆخى جارانو ھەر وەك لە ھەوہ لى دەيتتەوہ يەكەمدا لەبان كەنەپە پال كەوتتوہ .. كلىر بەتەكەوہ لە بان عارده كە دانىشتوہ»
 رى : كلىر .. بۆ وا مەلولى ؟ لەبەر ئەوہ بە چوئەكە لە زوورەوہ مايتتەوہ ؟
 كلىر : نەخىر .. بە ئىرە راھاتم ..
 رى : ئەى چۆن دەچىتە دەرەوہ ؟
 كلىر : نامەوى بچمە دەرەوہ .. نەخىر نارۆمە دەرەوہ ..

مەت : « بەتوورەپى » كەس ئارەزووى دەرچوونى نە .. ئەوانەى دەرەویش نايەنە زوورەوہ .. لەبەكتر نەيكن .. كەچى زۆرەش دوورن .. «تەماشائى باوكى دەكا» دەرەسەن .. ھەمووتان دەرەسەن ..
 نك : تۆ بۆ وا توورەى ؟
 مەت : ژبان .. ژبان .. بۆچى دەژم ؟
 نك : بۆ خۆت دەژى .. تا قەرزەكانت بەدەيتتەوہ .

«ھەلدەستتە سەرىپى و پەنجەكانى درىژ دەكا» شت ھەبە ، باپىراىم لە پەنجەكانەوہ وەرى دەگرەنەوہ .. چاوەكانم قەرزارن .. پى و دەم و گويم ، قەرزارى كەسانىن دەيانناسو ناياناسم .. بۆيە دەپى منىش بژم و قەرزەكانم بەدەمەوہ
 مەت : منىش بەقەرزارى دەھىلەوہ .. وانى ؟
 نك : بەھەر حال تۆش قەرزارى .. لەو كاتەى لەدايك بووى قەرزت كەوتە سەر .. يا دەپى بژى و قەرزەكانت بەدەيتتەوہ . يانىش دەپى بىرى .
 مەت : «ھاوار دەكا» بەسە .. بەس .. باسى مردم بۆ دەكا ! . من بە ئەندازەى مردن حەز بەژبان دەكەم ..

نك : شتى چاكە .. زۆر چاكە .. ترسى گەبىشتى «بەكەبەوہ» بۆ ئەوہى بژى ، دەپى شتىك بەكەى .. تۆ دەترسى .. رۆلەگيان دەترسى وانى ؟ ماناى ئەوہ بە شتىك دەكەى شتىكى زل دەكەى ولەبەر ئەو شتە دەژى .. بەبەكەوہ دەژىن .. مەت ئەو كاتە ھەموو كەس دەتاسن .. نىوت دەچىتە ناو كىتتەوہ .. پەيكەرت بۆ دەكەن .. تۆ دەترسى وانى ؟ لەمردن دەترسى .. كەواتا بۆ تۆلە لەمردن ناسىنەوہ ؟ بۆچى بەرەنگارى نايىتتەوہ ؟ دەى مەت دەى .. ھەر چەندەى بىر لە مردن بەكەيتتەوہ ئەوئەندە ژبان دەوئەى .. دەى مەت .. دەى ..

كلىر : دەى مەت .. دەى مەت : «ھەلدەستتە سەرىپى» بۆبژم ؟ راستە دەترسم .. پىشان نەدەترسم .. بەلام ئىستاكى دەترسم و تادى ترسەكەم پتر دەپى .. بۆ ؟ قەرزى ئەو كەسە بەدەمەوہ كە پىش سەدان سال سفرى دۆزىوہ .. پى يەكانم قەرزى ئەو كەسە دەدەنەوہ كە بەر لە بيست ھەزار سال ھاتە دنياوہ .. كە قەرزە دانەوہ ، ئەوانەى دوواى خۆم قەرزارم دەبن .. قەرزاريان دەكەم .. قزى يەكك .. چاوى يەككى ديكە قەرزى منيان تى دەكەون ، بمناسن و نەمناسن .. قەرزىكى درىژى وەك گورىس . باشە ھىچيان بەمن گوت : مەت بزەنە چمان بۆ كرووى ؟ گوتيان : ئەم شتائەت دەوئەى يانا ؟ ھىچيان گوت ؟

نك : ھەلدەستى و بەرامبەر كورى دەوہستى» تۆ دەترسى ..
 مەت : منىش تەباى ئىوہ .. بەلام خۆ ئەوانەى دەرەوہ ناترسن ..
 نك : ئەوانى تى ناگەن
 مەت : بۆتى ناگەن ؟

نك : ناھىلن بچىنە دەرەوہ .. زانستيان گەرەك نە .. نايانەوى قىرى بن .. ھىچيان ناوى .. ئەوان تواناى ژبانان نە چوئەكە ھىچيان گوئى لى ناپى .
 مەت : «بىردەكانەوہ» باشە ئەگەر پەيكەرىكيان بۆ دامەزراندم كەللە سەرىك خۆى لە تاقى ھەور بەدات و قاچەكانى لە ناو دەرەيان .. پاشان چ ؟
 ؟ باوكە من لەوہ چ سوودىك وەردەگرم ؟ من نەبووم .. من ئەوكاتە دەم .. بەخوا ھىچى تى نەگەبىشم ..
 نك : مەت .. تۆ ھەى دەژى .. بەر لەوہى بىرى ھەست بەژىت دەكەى
 مەت : نامەوى ..

نك : ترست گەبىشتى .. تۆلە لە مردن دەسبىتتەوہ .. تۆ بەتوئەى و نەتوئەى ناچارى بژى .. پىويستە قەرزەكانت بەدەيتتەوہ خەلكى ديكەيش قەرزارت بن .
 مەت : «تەماشائى دەست و پى خۆى دەكا» ئەمانە دەستى كىن ؟ ئەم پى يانە ملكى چەند سەد ھەزار كەسن ؟
 نك : تۆ لە پىشېركى دابەشدارى ..
 رى : ژبان گەلى خۆشە .. كوئى مرووف لەمە گرنگترى ھەپى ؟ ! ژبان

لایه نه بهرزه که ی هیواو ئاواتمانه .. (شۆ له پلیکانه داده بهزی و له توبینه که ئی خوی داده نیشی و سنووقه که ی دهخاته سهر میزوخه ریکی کرکردن ده ئی)

ری : کلیر گیان ، ئەو دوگمانه ی پئویست بوون ، رهنگه له کۆنه جله کانی من دا هه بن ..
کلیر : «پیشی ده که وی» نه خیر .. نه خیر .. سپاس نامه وی

ری : شینی ئاسمانی

کلیر : قوربان نامه وی

ری : دوگمه کان دوو کونه ن

کلیر : جاقه ی چی به کا ..

ری : تاخر شهش په رن

کلیر : نام گه ره که

ری : دوگمه ی هه لاشن

کلیر : زۆر سپاست ده که م .. به خوا نامه وی ..

ری : «بۆنک» ئه ری نك ئه وه تۆ نانووی ؟

نک : «هه لده ستیته وه» بابنووین «نك وری به ره و پلیکا نه که ده چن»

ری : «بۆمهت» تۆ ده مینی ؟

مهت : به ئی

نک : ئه ی تۆخه وت ده هات !

مهت : خه وم نای .. نانووم

ری : ئه ی تۆ کلیر ؟

کلیر : منیش خه وم نای

ری : کچم زۆره که ت ئاماده به .. شهوتان باش رو له کانم ..

کلیر : شه و باش

«ری و نک ده چنه دهره وه .. که می ئی ده نگی .. شۆ سنووقه که ی له ده ست ده که وی .. ده ستی ده گپری و به هوی په ته که ی به ملیه وه ، ده ی دۆزیته وه»

کلیر : خوشه و یسته که م مهت ده ستیکی له قزی کلیره و ده ستی دیکه ی

له سهر شانیه ئی «خوشه و یسته که م که دهره وه بووم هه میشه بیرو هوشم لای تۆ بوون ..

مهت : ئه ی لای دوگمه کانیش ت نه بوون ؟

کلیر : ئه وه ی چوو .. چوو .. دوگمه م ههر له بیر نه ماون .. بۆ ئه وه م بوون به کراسه که می بدرووم و له بهر چاوی تۆ ده به ری که م و جوان بم .. که چی دوگمه کانی دهره وه ته نها په ک کونیا ن هه بوون ..
مهت : ئه ی ئه وانی ئیره ؟ سه یره ..

کلیر : ده سته خوشکیکم دوو سالی ته و او به دووای په ک ئانه دهرزی به .. ده سته خوشکیکی ترم بۆیه ی ره نگه سه وزی قزی ده ست ناکه وی .. مهت .. من ئیستا تی گه یستم .. بۆ ئه وه ی مرو ف بزی ، ده ئی شتیک بکا .. من ئه وه ندلم به سه له تۆ تریکم .. که زه ماوه ندمان کرد ..
مهت : که زه ماوه ندمان کرد ، مندالان ده بن

کلیر : کۆمه ئی مندال «مهت ماچی ده کا ، کلیر ده په شوکی» مه که ، باپیره ت لیره به ..

مهت : باپیره م ناینا به .. له و روژه ی من خۆم ناسیوه ئه ویش هیچ نایینی ..
کلیر : وریابه .. له سه رخۆ ..

مهت : که ریشه

«ئه و کاته ی مهت کلیر ماچ ده کا کچه رووی وه رده گپری و ته ماشای شو ده کا»

کلیر : واهه ست ده که م باپیره ت گوئی لئانه «مهت کلیر له باوه ش ده گری و ماچی ده کا» بزانه چۆن سه یرمان ده کا ؟ .. وامه که .. باپیره ت ده ما نینی .. وامه که «سه ری ده خاته سه ر شانی مهت» مهت : باسی ماله که ی خۆمانم بۆ بکه ..

مهت : وه کو ئه و ماله نه به ، که به سه ر کارتی جه ژاننه وه چاپ کراون .. ماییکی بچووکی خنجیلانه ..

کلیر : «له سه ر شیوه ی ئه و» ده که وینه سه ر روبار ؟
مهت : ئا به ئی .. روباریکی زبۆینی سافو ئی گه رد .. ئاوه که ی له بهر

مالي ٿيمه دا ڪو ڏهين ٿيو هئو ڏهين ٿيو هئو ڏهين ٿيو هئو ڏهين ٿيو هئو ..
 ڪلير : «شنسي» ٿي مرڻو ڏهين ٿيو هئو ڏهين ٿيو هئو ؟ «وهڪ له گهل منڊال بدوي»
 وامهڪه شنسي وامهڪه .. ٿيو ڏارهي دستت ڦره بدو .. مرڻو ڏهين ٿيو هئو ؟
 مهت : «به ٿيو ڪاوي» شنسي ڪي ٿيو ؟

ڪلير : ٿيو .. نازاني ؟ شنسي ڪوري ٿيو بهرمانه
 مهت : «ڪلير ماڃ ده ڪاو ٿيو ٿيو بانگي ڪوره ده ڪا» شنسي گيان واز لهو
 مرڻو ٿيو هئو .. به گوي دايکت بکه .. «جار ٿيو ٿيو ڪلير ماڃ ده ڪا»
 ڪلير : ٿيو وامهڪه .. ٿيو ٿيو ٿيو ٿيو ٿيو ..

مهت : ڪڇي هيج نابيني ..
 ڪلير : واهه دست ده ڪم بمان نابيني .. گول به بهر به ٿيو ٿيو ٿيو ٿيو «وهڪ
 بانگي منڊال بکا» ليمي .. وامهڪه .. گول مه وه ٿيو ..
 مهت : ڪي ؟ ليمي ڪي ٿيو ؟

ڪلير : ڪو ٿيو هيج ڪاميان ناناسي ! ليمي ڪڇي گوره مانه .. «ههردو ڪيان
 ده ڏهين قاقاي پيکه نين .. مهت ڪر ده ٿيو هئو ڪڇي ڪلير بهر ده وامه ..
 مهت ديفه ٿي ڪلير ده دا ڪڇي هه ڀيڏه ڪي»
 ڪلير : «حهز به ديفه ته ڪي مهت ناڪا» هاجه ؟ چ ڀروي داوه ؟

مهت : هيج ..
 ڪلير : چي بو ڀيم ٿيو .. تو له دهرونت دا نازارده دهري ..
 مهت : «بيري بلاوه» نازان ٿيو ٿيو واي بان نا ؟ ٿيو ده مو چاوهي ڀيڏه ڪي
 ٿيو ده نازان په بکه ري ڪه لله سه ري ٿيو زله و ورده ورده گوشتي لي
 هه لده وه ري ٿيو ته نها ٿيو سقاني ڪي رووت ده مينيه وه .. ٿيو واي ؟ نه گه ٿيو
 بکه ني واي ده بيني ؟

شو : «له ناڪاو هه لده ستيه سه ري و ده ست له ٿيو ٿيو و هاوار
 ده ڪا» هي ٿيو .. نڪ .. نڪ .. «مهت و ڪلير ترسيان ده گاتي» مهت
 به ده ست ٿيو ٿيو ده داته ڪلير ٿيو ده ننگ ٿيو ري .. ڪه س ٿيو نه ..
 مهت و ڪلير هه لده ستتهوه شو له گهل خوي ددوي وا ده زاني
 ڪه س ٿيو نه ..

چاڪه خوم به ته نام «شيوه ي دوانه ڪي ده گوري» ده ستي چه پي
 ده خاته سهز ستي ، وهڪ منڊال له باوهش بگري و به ده ستي راستي
 ده يلا و ٿيو هئو ده ست بو ده مو چاوي دريژ ده ڪا» ده سته ڪانم .. ده سته
 جوان و خوشه ويسته ڪم .. ده سته دا هيفره ڪم .. ده ستي تاوانبار ..
 ده ستي نازار دراو .. ده ستي دروست ڪردن .. ده ستي روخاندن .. بازووم ..
 نه نگوستم «ده ست له ڪولمه ي ده ڪوتي» من دڪورم ، من دلدارم .. ڪه لله
 سه ري پير له بيرو هوشم .. بازووم .. نه نگوسته خوشه ويسته ڪانم . ٿيو

نه نگوستي ڪين ؟ هي چند مليون ٿاده ميزادن ، بهر له من هاتون ؟ له ڪي
 جيا بونه ته وه و نيڪه لاوي من بوون ؟ پي به ڪانم .. پي به جوانه ڪانم ، چند
 هزار ساله له خه لڪي تره وه جيا بونه ته وه له گهل من يه ڪتان گرتونه وه ؟
 قاچه ڪانم ، مابه ي زيانم .. «ڪه شو ده ست له ته ندا مه ڪاني له شي ده ڪوتي»
 مهت و ڪلير ٿيو هه مان جو لانه وه ده ڪن ، ٿيو ٿيو هه ستي پي بکه ن ..
 لاساني شو ده ڪه نه وه

چاوه ڪانم .. چند هزار ساله ته ماشاي پيشه وه ده ڪن و چند هزار ساله
 ٿيو له دوواه ده ڏهين وه ؟
 ڪلير : «به چريه» مهت باپرهت ده بيني !
 شو : گو ٿيو ڪه ڪانم .. گو ٿيو ڪه ڪاني ده بينن .. باش چند سال گو ٿيو له
 ده ننگ ده ٿيو ..

ڪلير : «به چريه» مهت .. باپرهت شتي گو ٿيو لي ده ٿيو !
 شو : زبان چ خوشه .. ٿيو ته نه .. ٿيو گه رمي به .. واي چند خوشه
 زبان «وهڪ تامي شتي بکا ٿيو ڪاني ده جو ٿيو هئو» مڙبه دوواي مڙتام ..
 زبان بچيڙه .. با لهم زبانه خوم ٿيو بکه م ..

ڪلير : «به چريه» ڪوره مهت ، باپرهت ده بيني !!
 شو : هر چي ده ننگ هه به ، هه ستيان پي ده ڪم .. هه ست به هه موو
 شتيك ده ڪم .. به لام قاسم به و ڪه سه ي له دوواي منه وه دي و ده زي
 «ده ست له بوشاني ده ڪوتي» زبان خوشه .. زني نهر ، مروف لي تي ٿيو
 ناخوا ..
 مهت : «له ناڪاو هاوارده ڪا» باپره ..

شو : «ده ترسي» مهت .. نه مه .. بوجي تو ٿيو بوي ؟
 مهت : «به گريان شو ده گريته باوهش» باپره ..
 شو : «به توره ٿيو» ڪه ي نه مه راسته ؟ به ده ننگي بهر ز پسيارم کرد ، ٿيو
 ڪه سي لي به ، بو نه تگوت ٿيو مه ؟
 «به شيڙه به ڪي ٿيو ساني قسه له گهل به ڪتر ده ڪن»
 مهت : ده مهوي بزم .. منيش زيانم ده وي !
 شو : زور باشه .. فرموو شتي بکه .. شته ڪه بچو ٿيو زل ٿيو .. شتيڪ
 بکه ده زي

مهت : ٿيو ته وانه ي ده زين وه چيش ناڪه ن ؟
 شو : ته وان دزن .. ڪات و ساني خه لڪي تر ده دزن
 ڪلير : ٿيو ته وانه ي ده يانه وي شتي بکه ن و ناتوانن ؟
 شو : ڪچم ته وانش شتيڪ ده ڪن .. ته وان به قوناعي ٿاماده ڪردندا ٿيو بهر
 ده بن «ده ست بو ويته ي ده سته راست دريژ ده ڪا» ته وانه ي سي سه د سال
 زبان و له پيناو زاني «بيري» هه ول و نيڪو شانيان دا .. «ده ست بو ويته ڪه ي

بکه ده زي

تر در یژده کا» چند سهر سال تاده میزاد له پیناو دابین کردنی که رهسته و تفاق
ژهنال «کیش» ره بخیان دا ؟ «دهست بو وینهی سی بهم در یژده کا» له
موهوی دوو سهد سال دا جیهان «هن» ی هینابه کابهوه .. توش شتی بکه
دهژی ..

مهت : ههر که سهی ده یگری ، ده لئی شتی بکه .. مهت شتی بکه ..
که چی که سیش پیم نالی چ بکه م ؟

شو : نهوهی ده بزانی چ باشه ، بو خوی ده کاو به توی نالی .. ده بی خوت
بزانی چ ده که ی .. نه مه به جهنگ و زور انبازی ژبان . که س ناتوانی
یارمه تیت بداو کومه کت بکا . روله شیرینه که م ، مهت گیان .. به نده
ناتوانی سانه وه ختیکی خوت بداتی .. به دهست من نیه ناتوانم .. «کری و
بی دهنگی» تیره شوبنی مروئی بی که لکی لی نایتهوه .. به کی مافی ژبانی
نه بی ، به چ مافی چروی درهخت و لق ویویس به هار بینی ؟ به چ مافیک
تامی تاو بچیژی ؟ چون گوی بداته نه غمه و دهنگی بلبل و بالنده ؟ نهوهی
بی که لک و گهنده بی ، کوتابی دی و تهاو ده بی .. ده توتیهوه .. تنها نهو
که سانه ده مین که شایانی نهوهن بژین ..

مهت : نهی تو بایره ؟

شو : من نه سنو قه م هه به .. قوتوو پر ده که م .. «به دهنگی بهرز» نهو
هه موو ساله له پیناو ژبان کوشش ده که م . نه م قوتووهم دروست کردوه ،
بو نهوهی له مردن رزگارم بکا . نه گهر که سیکی وا ده بوو له مردیم رزگار
بکا .. توند ههردوو قاچه کانیم ده گرت و لئی ده پارامهوه و ده مگوت :
رزگارم بکه .. نکات لی ده که م رزگارم بکه .

مهت : نابی .. ناکری .. به هه حال توش ده مری .. تا به لئی ده مری .
شو : بو نهوهی نه دوریم .. پیوسته شهر بکه م .. شهر یکی بی پایان و
کوتابی .

مهت : چون ؟ بی کوتابی به ؟

شو : هه ندیک دور اندیان .. که سی وا هه ن له دووری سی یا پینج ههزار
ساله وه گویان له ده نگیانه .. نه وانه سی پینج ههزار ساله ده ژین .. کویان
نازی ؟ گوشته کانیاں ؟ ئیسقان و خوی و ده ماره کانیاں ؟ نه وانش به ناسنی
قه ناره ی قه سابهوه هه لواسراون .. نهوهی ژبانی دهوی منم و هه ده ژیم .
کلیر : ده مزانی تو گویت لی ده بی .. ده مزانی ده بینی ..

شو : روله کانم یارمه تیم بدن . مهت تو چاوم به ، بابه چاوه کانی تو بینم ..
کلیر توش گویم به . بو نهوهی هرچی تاریکی دنیا هه به له م قوتووهم
بکه م و خه لک لی رزگارم ببن . من بویه که یرم تا گویم له پارانهوهی که س
نه بی .. بویه کویرم نه بادا نه وانه ده گری ، بیان بینم .. مهت نهو که سهی

شتیکی نه کردوه مافی ژبانی نیه .. وانه ؟ که ی راسته نه وانه ی ده ره وه
هه موویان هه ر تیکرانی بژین ؟ وانه ؟

مهت : کلیر .. پیوسته شتی بکه م
کلیر : به لئی وایه ، پیوسته شتی بکه ی

«شو له شوبن خوی داده نیشی .. خه ریکی قوتووهم که به تی .. ده نوی و به
ناکا دیته وه و خه ریک ده بی و دووباره ده نوی و هه لده ستیه وه .. مهت و کلیر
به جووته له سهر که نه په که داده نیشن»

کلیر : ده ژین و خانوویکی قنجه لانه شان ده بی .. به ره به نجه ره کانی به کپارچه
گول و گولزار ده بن و روباریشی له به رده م تپهر ده بی و مراوی تیدا مه له
ده که ن . «شنسی» راه مراوی ده کاو «لیمی» گول ده چنی .. نیمه ش ..
مهت : «قه کانی ده پری» نه «شنسی» راهی مراوی ده کاو نه «لیمی» گول
ده رنی ..

کلیر : بو ؟ مندال نین ؟ خو هه ر نه وان وانین .. مندال هه موویان بژیو
عه جوولن ..

مهت : نه خیر .. نه شنسی ده بی و نه لیمی ..

کلیر : «به شوکاوه» مهت بوچی ؟

مهت : «به تووره بی» چونکه مالان نابی ..

کلیر : بو ؟

مه : «توره تر ده بی» چونکه نه سلن زه ماوه ند ناکه ین ..

کلیر : چ ده لئی ؟ زه ماوه ند ناکه ین ؟

مهت : تا به لئی .. زه ماوه ند ناکه ین .. له بهرچی ؟ چونکه ده مرم ..

کلیر : نه خیر پیوسته بژی ..

مهت : هیچی وام نه کردوه .. چیم کردوه ؟ شایانی چیم ؟

کلیر : «خوی ده هاویته سهر مهت و ده گری» شتی بکه .. مهت شتی بکه

مهت : «هه لده ستیه سه ری و پیاسه ده کا .. شو هیشتا نوستوه» من
ده مرم و نه م پیره میرده ش ده ژی .. من ؟ چاوم ده بینی که چی ده مرم و نه م
پیره میرده ناخر شهره ده ژی .. نه مه نهو مافه به که قسه ی لیوه ده که ن ؟ نه م
په یکه ره ی وا گیانی ووشک بوتوه .. نه م پیسته ره قه ی چه رمه و
به ئیسقانه کان نووساوه .. نهو ده ژی و منیش ده مرم ! نه مه به عه دالت ؟
«کلیر له باوه ش ده گری و ماچی ده کا» نه خیر ده بی بژیم .. کلیر گیان ده ژیم و
زه ماوه ند ده که بن و خانوویکی بچکولانه مان ده بی .. شنسی به دووای
مراوی راده کاو لیمی گول ده چنی .. توش وه کو دایک ره قناریان له گه ل
ده که ی .. کلیر من ده ژیم .

کلیر : چون ؟

ممت : چون ؟ «دهست بو شو دريژ ده کا» نه ماشای تم پیره میده بکه ،
خهوی لی که وتوو .. ئیستاکی قوتوو کهی له جنگ دهر دیم ..

کلیر : «سه سامه» نه خیر نهوه ناکهی

ممت : «پریاری داوه» به خوا ده پیم .. توش پیت وایه ده لی منی بیست
سالان بزم و تم گیان له بهره ره قو ته قهش بزی ؟

کلیر : ممت ، نهوه نه کهی ، .. !!

ممت : نهو ماوه بهی زبا به سیه تی .. بزانه چونی له دهست دهر دیم .. ئینجا
دکتور دی و ده لی : ممت ی به ریز ، چیت کردوو ؟ وه لأمی ده ده مه وه
ده ایم : فرموو نه مه قوتوو رووناکی و تاریکی به دروستم کردوو ..

کلیر : دزی له باپرهت ده کهی ؟

ممت : به زور ده پیم .. مافی نهو هم هیه له نهو زیاتر بزم «په ته که له ملی
شو ده پچرتی و قوتوو که ده باو په ته که له قاچی ده به سیتته وه» .

کلیر : «دهست به گریان ده کا» ممت .. تکات لی ده که م تم کاره مه که ..
وا مه که ، پال به کلیر ده نی و ده که وی .. کلیر به ده نگه پر له ناو ناله
ده گری» و امه که ممت و امه که .

شو : «به ناگادی .. به دووای قوتوو که به تی .. نایدوزیته وه .. هه لده سیتته
سه ری و هاوار ده کا» ممت .. بردت .. وایه .. ممت .. قوتوو که م
بده ره وه . «دهست له شوینی ممت ده کوتی وه ک . بیینی وایه .. ده به وی
بیخکتینی .. ممت ، به ترسو له رز له قوینی په نجه ره نریک ده که ویتته وه» تو
دزی .. «ممت شو پال ده داو ده که وی» .

شو : «نازاری پی ده گا» بیه .. بو تو لی .. ده توانی بیدزی به لأم زه حمه ته
من بیدزی .. منیک بزم به تو نادریم .. با قوتوو بو تو لی «نک و دکتور
ی و کنیانا به په شوکاوی دینه زوره وه»

نک : نه مه چیه ؟ مه سه له چی به ؟

ی : تم هه رایه چی به ؟ نه وانهی دهر وهن ها تو ف ؟

شو : «سه ری به رزده کاته وه» هیچ نه .. که تم .. خوم له میزه که دا و
که تم ..

دکتور : «بومت» جه نای ممت .. پیوسته خوت ناماده بکهی .. به ره
به ری به بیان تاقیت ده که مه وه .. ناماده به ..

دیمه نی چواره م

«همان دیکور .. ته نها دیواره کان نه بن ، ره نگیان کراوه ترن .. کات
دووی نیوهی شوه .. له کوتابی دیمه نه که دا له په نجه ره وه رووناکی

سپیده ی به بیان دهر ده که وی و شانوره نگه شینی ناسانی ی ناله .. دهر گای
لیان دیار نه ، به هوی باوه ده کریتته وه و داده خری .. کلیر ته نه یه .. نه گه ر
پیوستی نه کرد دیواره کان زه نگیان کراوه تر ی ، نه وه شانونه به رده و ام
ده ی و ره نگ ناگوری»

کنیانا : «له پلیکان داده به زی .. په شوکاوه» کلیر خان .. نه وه بو وازوو
له خه وه لساوی ؟

کلیر : نه نوستوم ..

کنیانا : چون ؟ شو نه نوستوی ؟

کلیر : نه خیر .. خه م نه ده هات

کنیانا : دلان تهره .. جیلین .. نهی ممت کوانی ؟ «ده نگه داخستن و
کردنه وهی دهر گا بیزاری ده کا .. ده نگه نامینی» له داخی تم بایه وه خته
شیت م .. به لأم چ ده کهی .. سه بیان زوو له خه و راده م .. نه مه حاله ؟
«ده به وی شتی بلی» نای کلیر خان .. تو نازانی ممت چهند کوریکه باش
بوو .. ئیستاش کوری باشه .. به لأم زوو هه لده چی .. شتیکی که م
کاری تی ده کا .. له سپره ی دهر گا تووره ده نی .. بزانه چون دزی باوکی
ده وهستی !

پیشان و نه بوو .. نازانم بو گوراوه ؟ له وه ته ی دکتور ها تووه نه ویش گوراوه
.. پیشان هه ره له فریشته ی ده کرد .. به ده ستی خوم گه وره م کردوو ..
خوم په روه رده م کردوو .. کلیر خان تو ده توانی کاریکه وایه بکهی ممت
بیتته وه هوش خوی ..

کلیر : ناخر منیش کلیری جاران نیم .. من له دهر وه کلیریکه دیکه بووم
.. منیش وه ته ی ها توومه ته ئیره گوراوم .. «ممت له دهر گای چی شته خانه وه
دینه زوروی و به په له قه له مه کهی ده خاته وه گیرفانی»

کنیانا : «بومت» نه وه نده ی نه ماوه کازیوه بدات و تو هیشتا نه نوستوی !
«ممت داده نیشی و قسه ناکا» ممت له بیرته جاران هه قایه تم بو ده گیرایه وه و
توش سهرت ده نایه وه و ده نوستی .. ؟ چاوه کانت ده چو قاندن ؟ هه رکه من
ده ستم پی ده کرد ، توش ده نوستی ؟ «بوکلیر» نامن هه قایه تم بو ی
نه گیرایه وه خه وی لی نه ده کهوت ..

ممت : کنیانا .. نه وکاته باوه پریم به گیرانه وهت ده کرد .. ئیستا باوه پریم
هه قایه تانه ناکه م «پی ده نگه» باسی جه بانه کهی ترت ده کرد .. باسی
به هه شت و جه هه نهم «وه ک حیکایهت بگپرتته وه» .. هه بوو نه بوو له
زودا له دهر وانی پشودا .. هو لاتیگ هه بوو .. هه نگوین

به روه باره زیوینه کانیدا هاژه ی ده هات .. شه وان مانگ تریفه ی له نیو
دهر خت و گیا و گولان ده دا «کلیر و کنیانا پی که نییان دی» له بهر رووناکی

مانگه شهودا ميرهی زېړین هه لده وهرانو ستاره کان ده رزان .. توژی
 زینگه ی «کا» ده بووه زېړ .. «پی ده که نن» ناو له نیو په نجه کانت هه لده قولاو
 نیوکه کانت ده بوونه سه ده ف .. هه بوو نه بوو له زوودا «کنیاتاو کلیر پی»
 ده که نن .. مهت تووره ده پی» بو پی ده که نن ؟ کلیر پی مه که نه .. «کلیر
 زیاتر پی ده که نن» خوژگه پروایم ده هات .. خوژگه باوه پرم ده کرد .
 کنیاتا : تو جارن وا نه بووی . له بهر چاوی من هیشتا هه مندالی ..
 پل که وه ، با حیکایه تیکی دیکه ت بو بگیرمه وه .. جارن به سپره ی ده رگا
 قارس نه ده بووی ، که سیش خهت و وینه ی له بان ده رو دیوار
 نه ده کیشا . بنوه مه ته بچکو لانه کم بنوه .. چاوه کانت بنوقینه و گوی
 بده ره هم حیکایه ته خوشه .. هه بوو نه بوو . «کا» له بیژنگ دابوو «کاتی»
 کنیاتا قسه ده کا شانو تاریک دادی و هه رکه قسه کافی کوتابی هاتن شانو
 دووباره رووناک ده بیته وه «شاریک هه بوو ، سعاعه کان کاریان نه ده کردو
 مروف و هه رچی گیان له بهره ، گوره نه ده بوون .. هه موویان له
 ته مه نیکدا ده مانه وه ، ناره زوویان بگردبايه «دهنگی کنیاتا ورده ورده دور
 ده که وینه وه .. له ژر تیشکی رووناکی دا مهت و دکتور دانیشتون و
 میزیکیان له نیواندایه . دو لکه به ک و قاپیک و پیاله ژه هر یکی له سه ره ..
 مهت قوتووی باپیره ی له نیو ده ستانه»
 دکتور : کاتی موحا که مهت نریک که و ته وه ..
 مهت : نه وه چیه ؟ من نامه وی بژم .. تی ناگی ؟
 دکتور : من تی ده گم ، به لام خوت ناته وی تی بگی .. هه ول ناده ی
 قه ناعفت به خوت بینی .. تو ده ته وی بژی ..
 مهت : بژم ؟ نه خیر وانیه . په .. نه سلن نامه وی .. باشه ، ده توانی چهند
 سالم بده پتی ؟
 دکتور : به پی ی کرده وه ی خوته
 مهت : سی سال ، پینج سال ، ده سال ، یان سه د سال .. پاشان ؟
 دکتور : دووباره موحا که مه ده کریته وه و ماوه به کی دیکه ده دریتی ..
 بزانه پینج سال ده پی .. ده سال ده پی ..
 مهت : من نامه وی بژم .. پینج سه د سال و هه زار سالم بهش ناکه ن ..
 نه گه ر بهر له من که سیکي نه مر بووایه ، نه وه منیش قیرسیام لی ده کردو
 شتیکی وام ده هینایه کاپه وه هاوتای نه پی .
 دکتور : تو زیانت به دهستی خوته .. ده توانی بژی
 مهت : نه وه ماوه بهک ژام .. پاشان ؟ جه نابی دکتور ده رماتی دزی مردنت
 ههس ؟ جا فرفر چه پینج سال یا حوت سال پیشتر بژم ؟ یا هه ر نه مر
 ؟ «هاوار ده کا» له وینه ی بهم ماله دا هه لو اسراوه بیزارم «به هیزتر هاوار

ده کا» میژووتان پر له دروو ده له سه و توکله مردوو کردووه .. ناهیلن خه لکی
 له خوشترین کانتا بژن .. واز له و خه لکه بین .. واز بین بژن ، بهر له وه ی
 له پیناو ژاندا خراپه بکه ن .. با له خویانه وه بژن .. نه گه ر ته مهت ده کرد
 ده سال ده ژنای .. نه گه ر تهوت کردبا سه د سال ده ژنای .. کتیب و
 میژووتان کردنه گورستانی گونا .. جه نابی دکتور تو منت فیری دزی کرد ..
 له پیناو ژاندا بوومه ته دز .. واز بینه با بژم .
 دکتور : تو خوت نامری .. پیم گوتووی .. تا تو بژی منیش له گه لنام
 مهت : خه لک خه لات ده که نو ده به پاله وان .. نه ی هه له کانیا ن ؟ نه ی
 گونا هه کانیا ن ؟ گوايه ژه نرال «کیش» ی نیشتان رزگار که رو «هن» ی خاوه ن
 تو پی ریش و «بیرب» ی مه زن گونا هیان نه ؟
 دکتور : به لی .. گونا هیان هه به .. نه وانیش به هو ی گونا هه کانیا ن ده مر ن و
 به هو ی کاره تر سنا که کانیا نه وه ده ژن
 مهت : «هاوار ده کا» که سانیکي نه و کارانه یان پی تر سنا که .. هه ندیکي
 دیکه . نا .. من خوم ناره زووم نه .. وازم لی بینه با به نه جه لی خوم بژم .
 دکتور : ده ست له سه ر ملته .. میژوو ده سه و له بان ته ستوی تویه
 نه ویش ده به وینه وه .. مهت تو قهر زاری و ده پی قهرزه کان بده یته وه .. تو
 زیانت ده وی .. نه گه ر وانیه ، نه ی بوچی و تووره ی ؟ «پی ده نگي» نه و
 کاته ی لیبر سینه وه ت له گه لدا بکه م ، ناتوانی به م شیویه بدوی .. نه و
 کاته هاوار ناکه ی . وازم لی بین با بژم . «پی ده نگي» تو ناته وی بژی وانیه
 ؟ «پی ده نگي» نه م قوتووه چیه و با به ده سه ته وه ؟ «مهت وه ک هه ست به
 تاوان بکا .. قوتووه که له بان میزه که داده نی ، چرکه ی سعاع به ریکو
 پینکی ده بیستری»
 دکتور : «به تیژی» مهت .. پینج ده قه قه ی ده وی بو شهش .. نیستا
 موحا که مه ده کری ی .. هه لسه سه ری پی «مهت پوزی جارانی نامینی» ..
 به تر سه وه هه لده ستی و دوو هه نگاو ده گه ریته وه دوواوه «ده ته وی بژی ؟
 مهت : «سه ری داخستوه» به لی .. ده مه وی بژم !
 دکتور : چیت کردووه شایانی ژان بی ؟
 مهت : «دهستی له رزوک بو قوتووه که دریز ده کا» نه مه .. نه م سنووه
 دکتور : نه م سنووه چیه ؟
 مهت : سنووق تاریکی به
 دکتور : به که لکی چ دی ؟
 مهت : «به شوکاوه» مه به ستم .. نه م سنووه .. ره نگ ناله
 دکتور : به لی .. به لی .. ده بینم .. به لام چ سوودیکي هه به ؟
 مهت : نه م سنووه .. هی تاریکی به «دکتور پی ده که نن» پری ده که م له

تاریکی .. بۆ ئوۋە پېرى .. ئا .. تاریکی .. «دكتور زیاتر پېرى دەكەنى»
دكتور : ئەو تو شېت بوی ؟ چۆن سنووق پېرى تاریکی دەكەنى ؟
مەت : ئەمە .. ئەم سنووقە

دكتور : فەرموو .. بیژە .. بۆچی باشە ؟
مەت : تاریکی تېدا کۆ دەكەمەو .. ئیدی ئەوۋى ناوی تاریکی بە نامینی و
ھەمیشە رووناك دەنی ..

دكتور : بەلى .. بەلى تېگە بېشتم .. بەردەوام بە .
مەت : رووناكى .. پاشان ئەم سنووقە «بە گریانەوۋە ھاواردەكا» دەمەوی
بېزم .

دكتور : كاكە مەت .. من تې ناگەم تو چیت کردووہ ؟ لەبەر ئەوۋە ناتوانم
ژیانت پېرى بېخشم .
مەت : دكتور .. دكتور گیان ، روحمى بە حالم بکە .

دكتور : روحم و بەزە پېرى ، مانایان نازام .. تو خوت دەتوانی روحم بە .
حالی خوت بکەنى .. تو لە شوینی من بە .. وەرە موخاکەمەى خوت بکە
.. رەنگە من بەھەلەدا چووم .. رەنگە بەم قوتووۋە ھەرچى قەرزە
بیدەیتەوۋە .. ئەگەر خوت بەمە باوۋەر دەكەنى .. منیش مانیم نیە «دكتورو
مەت . شوینیان ئال و گۆر دەكەنو و تیشكى رووناكى باریکتر دەیتەوۋە
دكتور دەرناکەوی .. مەت تەنیاپەو سنووقى بە دەستەوۋە»

مەت : «نیگەرانە» ئەمە سنووقى شوی باپیرەمە لەوم دزیوۋە باسی سوودو
قازانچى بو کردم ، کەچى تې نەگە بېشتم .. رەنگە خوی بتوانی بە ئاسانی
قەناعەت بەخەلك بینی .. بەلام من ناتوانم قەناعەت بەخوم بېتم ..
«گۆی لەدەنگى کلیر دەنی .. لەگەل خویەوۋە ھات و ھەرایەنی»

کلیر : وامەكە «شنى» وامەكە ، ئەو دارە فری بدە . بە دوۋای مراوی
رامەكە .. بەقسەى دایکت بکە .. وامەكە «لېنى» .. گول مەوۋە ریتە ..
مەت : پې دەنگ بە کلیر .. پې دەنگ بە .. ناتوانم باوۋەر بە خوم بېتم ..
وس بە . «ھاوارد دەكا» باپیرە .. باپیرە . «تیشكەكە فراوان دەنی شو دیتە
ژر تیشكى رووناكى»

شو : «بە دلنەوازی و دەنگى ناسك» ھا .. مەت خیرە ؟ بۆ بانگت کردم ؟
مەت : باپیرە گویت لەمنە ؟
شو : گویم لیتە .. گویم لە ھەموو شتىكى ناو دەروونتە ..

مەت : «بەچرە» باپیرە من دەینی ؟
شو : دەبېتم .. ئەوۋى بەر لەتوو ئەوۋى دوۋای تو دەبېتم .. من خوشم
دەبېتم .. دە توانی قوتووۋە بدزى ، بەلام ناتوانی من بدزى ئەمەت لە
پېرنەچى ..

مەت : لەبېرم ناچى ..
شو : چۆن لەبېرت ناچى ؟ ئەو كاتە دەمرى .. دوۋای سەد سال چۆن
ھېچت وەبېر دەمینی ؟ ئەم سنووقەم بدەرى «سنووقەكەى بۆرەوانە دەكا»
تەماشای ئەم كونە بکە .. لیرەوۋە قوتووۋە پېرى تاریکی دەكەم

مەت : بۆ ؟ باپیرە ئەمە بۆچی باشە ؟
شو : رۆلە گیان ، خەلك لە تاریكى دەترسن
مەت : دەترسن ؟

شو : تاریكى مانای نەزانى بە .. مروۋف كەشتى نەزانى دەترسى .. منیش بۆ
ئەوۋى ترس لە دلنى خەلك دەركەم ، ویستم تاریكى حەپس بکەم ..
بەلام داخەكەم نەمتوانی
مەت : ئەى ئەم سنووقە ؟

شو : ئەمە تەنھا ھۆیەو بەس .. سنووق لە دەرووندا دەژیا .. بەلام
داخەكەم ..
مەت : بۆچی باپیرە بۆچی ؟ توش نەزان بووی ؟

شو : ئا بەلى نەمدەزانى ، بەلام دەترسام .. بەندە مروۋفكى ترسنوكم ..
دەرەوۋەم نەبېنوۋە .. مەت پېویستە بېچینە دەرەوۋە .. ئەوانەى وا لە
دەرەوۋەن نازانن لە تاریكىدا دەژین .. لەبەر ئەوۋە نایانەوۋى رزگارین .
تاریكى بوویتە پېست و خوین و ئېسقانیان .. بوونەتە تاریكى .. بۆیە ناھیلن
بېچینە دەرەوۋە مەت ، تو پېرۆ دەرەوۋە .. لە مردن باكت نەپى و پېرۆ لایان ..
ئەگەر ھەرەشەى مردنیشیان لى کردى ، تو باسى ئەو شتیان بۆ بکە كەلى
دەترسن .. گرى كۆپرەى تاریكى دەروونیان بکەرەوۋە .. «بەمە لوۋى»
من خەرىكى ئەم سەنرەم . «دەستى پەرە دەكەوۋە سەنرەكە و دەشكى»

مەت : «بە گریانەوۋە» باپیرە .. باپیرە ..
دكتور : مەت .. تو دەمرى
مەت : دەمەوی بېزم
دكتور : «دەست بۆ دۆلكەو قاپ و پيالەى ژەر در پۆ دەكا» ئەمە دۆلكەى
ئاوو ئەمە قاپ و ئەمەیش پيالەى ژەر .. تەنیا بیست و چوار سەعات
مۆلەت دەدەم ..

مەت : ئەگەر ھېچ نەكەم
دكتور : ژەهرى تېو پيالە دەنوۋشى
مەت : ناتوانم بېنوۋم

دكتور : ئەو كاتە ئەوانەى دەوۋە پارچە پارچەت دەكەن «شانو تاریكى
دەنی .. پاشان وردە وردە رووناك دەبیتەوۋە» مەت وەزعی خەراپە .. کلیر
تەماشای دەكا .. مەت قەلەم لە گىرفانپەوۋە دەردېنى و دەبەوۋى شتى

بنووسی به لأم قه له مه که کارناکا»

کلیر : گیانه که م ، نه وه چ ده که ی ؟

مهت : «قه له م فری ده دا» نه مه قه له مه نانووسی

کلیر : دیاره نووکی شکاوه

مهت : نه خیر نانووسی .. مخابن ، نیوم به سهر دیواره کانیشدا نامینی ..

توش فراموشم ده که ی ..

کلیر : «دینه ته که مهت و دهستی له مل ده کا» من ؟ من ؟

مهت : توش فراموشم ده که ی .. چونکه بووم نیه .. به لئی بووم نیه ..

«چاوه کافی ده نوقینی» نه مه مانای چه ؟ نه خیر کلیر گیان من وجودم نیه .

کلیر : توهی .. تو بوون و جوودت هه به «دهستی ده گری و داده نیشن»

مالیکی خنجیلانه مان ده بی و ده ریاجه ی زیوی له به رده م تیپر ده بی و قازو

مراوی مه له ی تیدا ده که ن .

مهت : نیدی ته واو .. بیست و چوار سه عاتم ماوه .. نه مه کاته پیش کوتابی

دی .. نیستاکئی بیست و سی ساعات و چند ده قیقه به کم ماون

«به تووری» خوزگه نه وانیه ده ره وه ده یانزانی چه ندیان ماوه !

کلیر : له به رزه وه ندی نه واندا به بزانتن ؟

مهت : ماسی له تاودا و مهل به ئاسانه وه نه وانیه ده ره وه له تاریکیدا

ده ژین ، هر پی بینه رووناکی به وه ده خنکین ..

کلیر : له به رچی ؟ له تاو رووناکی ؟

مهت : نه خیر له ترسی نه تاریکی به ی تیدا ده ژین .. کلیر گیان ناخو

مروقی گیل و نه فام به خسته وه ره ؟ نه گهر هه موومان ده مانزانی چه ندیکان له

نه من ماوه نه وه تی ده گه یشتین و خوی له خوی دا به خسته وه ری به .. من وا

بچووک ده بمه وه .. به که دیمه وه .. نازانم بوچی تانیستا بی ناگا بووم ؟

ته ماشا .. ده سه کاتم هیچیان تیدا نیه .. هیچم نیه له گهل خوودا بیبه م یا

دووا ی خووم جی یان به لیم .. هیچی وانیه بیان بینم .. هیچی وانیه گویان

لی بگرم .. نه وه خه ریکه بچووک ده بمه وه ، ده تویمه وه .. کلیر خه ریکم

ده مرم .

کلیر : توخوا مهت باسی مردن مه که

مهت : نه گهر له تاریکیدا ده بووم شته که ئاسانتر بوو .. به لأم وا له

ژوره وه م .. دکتور موحا که مه م ده کا .. ناخ فوتام ..

کلیر : تو ده ژی

مهت : منیش هه وه له م پروایه دا بووم .. هه رکه خزمیکان ده مرد .. دادو

فیغان ورورومان ده کرد . باوه رمان نه ده کرد نیمه پیش روژنک دی و ده مرین

.. ناخر چون باوه ر بکه یین ؟ نا کلیر گیان نا چون ده توام باسی شتیکت بو

بکه م که خووم تی نه گه یشتووم ؟!

«به ئاسپانی گلۆپ داده گیرسینی و له رووناکی دا ده رده که وی» من قابلم

به وه ی له م تاریکی به دا بزم و نه مه شه وه به لدا به بیرم .. رازیم چونکه چاوم

پرپوه ته تیشکی هیوا و تاوات .. ته نانت ته مهش نیه .. نه گهر بلیم نه مه

تاریکی به ، وا ده رناچی .. که چی خه ونیش نیه .. هیچ نیه .. ده توام

بیری لی بکه مه وه «به ده سته کافی به دووا ی کلیر گر ده خوا .. ده بدوزینه وه و

ده یگرته باوهش» من ده تویمه وه .. ورده ورده ده تویمه وه .

کلیر : بیگومانه .. رزگار ده بی

مهت : نه گهر خووم رزگار نه که م که س نه م کاره ناکا .

«کازیوه شوینه که رووناک ده کا .. ری له پلیکانه وه داده به زی»

ری : مندالینه به یانیتان باش .. نه وه بو له تاریکایی دان ؟ «به رده

ده کاته وه .. شانو رووناکتر ده بی»

کلیر : به یانیت باش خاتم ..

ری : زوو له خه وه لساون ! «بومهت» نه مه چونه ؟ تو تا ساعات یازده و

دووازه ی نیوه رو خووت له ناو پیخه ف ده گه وزینی .. نه مه چینه ؟ بو قسه

ناکه ی ؟ «چاوی به قه له مه که ده که وی .. دادینه وه و قه له م هه لده گریته وه و

هاوارده کا»

کنیاتا «به ره و ده رگای چیشته خانه ده روانی» کنیاتا ..

کنیاتا : «دینه ژوره وه ، گوره وی به ده سته وه به» به لئی ری خاتم ..

ری : ته ماشای نه مه قه له مه .. لیره م دوزیه وه «سهر بو دووا وه و ره ده گری و

به دیقته ته ماشای ده کا»

کنیاتا : «قه له مه که و ره ده گری» به لئی .. به لئی .. قه له مه شینه که .

ری : نووسین و ونه کافی سهرده رو دیوار شین بوون ؟

کنیاتا : «به لئی .. خه تیک له دیواره که ده کیشی .. مهت زیاتر لی ی نریک

ده بیته وه و به ترسه وه ته ماشای خه ته که ده کا» راست ده که ی به م قه له مه

دیوار نو سراوه .

مهت : کنیاتا ، خه تیکی، دیکه ییش بکیشه ..

کنیاتا : «خه تیکی دیکه ییش ده کیشی» به لئی خو به تی .. نه مه ره نگه بوو ..

مهت : «له سه رخو» به دهستی کنیاته وه ده نووسی ! «به ده نگی به رزه

بوچی له م دنیای واپان و به رین ته نها به که دانه قه له می ره نگ شین هه به ؟

«قه له مه که له ده ست کنیاتا ده سینی و به دیواری دا ده هینی ، به لأم قه له م

نانووسی ، قه له مه که فری ده دا و ده چی له ته که کلیر داده نیشی» قه له م

به دهستی من نانووسی !

ری : خاوه نی نه مه قه له مه دیوار نووسه «ته ماشای مهت ده کا» جنوکهش

لەم مالدەدا نیه .

نك : «لە سەرۆوی پلێكانهوه دادەبەزی» بەیانیتان باش

كلێر : بەیانی باش گەورەم

ری : بەیانیت باش نك

نك : ئەمڕۆ گشتان زوو لەخەو هەلساون «شۆ لە پلێكان دادەبەزی و دەكەوی .. كەس خۆی تی ناگەیی ، تەنیا مەت نەبی بەپەله خۆی دەگەیی و بەرێزەوه بەرزێ دەكاتهوه له شوێن خۆی دایده نیشیی» مەت : باپەرە خۆ ئازارت نیه ؟ «شۆگۆی لی نیهو خەریکی قوتوووە كەبەتی مەت پیاسە دەكا» خەریكە شیت دەبم نك : شیتی لە مردن باشترە .

مەت : راست دەكەی «لە ناكاو» تەماشای ئەمانە !! رانە بنیادەمیكن گائەم پی دەكەن !

نك : لەههوه لهوه ئەمانە پی گوتوی

ری : بەدووورو درێزی باسەمان کردوو

مەت : باوكە ، من بووم گۆتم ئەم خانوووت بو دروست دەكەم ؟ بلی .. من گۆتم دايكەم بخوازە ؟ ئەگەر مردوو لە دەروونی من دا بژین . چ پیوەندی بەكی بەمتەوه هەیه ؟ بامردوووە كان ئەوهی لای منیان هەیه بیەنەوه

نك : ئەوكاتە بەرووت و قوونی دەژای

ری : ئەسلەن نەدەژای

نك : بی دەست دەبووی

ری : بی چاو دەبووی

مەت : ئەمانە بە زۆر ئەوشتانەیان داوتە من و بە زۆریش وهی دەگرنەوه .. ئای كە كلۆل و پەڕیشانم .. ئای كە دەتویمەوه

كلێر : «خۆی داوێتە سەر پی یەكانی» مەت ، تۆ ماوه بەكی تەواوت بەدەستە ..

مەت : جا چیم بو دەكری ؟ ووشە خەلكی دیکەیان فیر کردووم .. نینگای خەلكی تریان خستووتە ناو پیلۆی چاوه كانم .. ئاخۆرەوتم بە پی ی كی یە ؟ ئەی ئەم كەللەسەرە ؟ ئەم شان و بازوووە ؟ ئەم هەردوو قاچانە ؟ كامەیان هی خۆمە ؟ دیارە بی ئەوهی من هەستی پی بكەم ، هەمووم دزیون !

دكتور : «لەسەر خۆ دیتە ژووڕهوه» مەت .. تۆ وردە وردە بەرەو نەمان دەرووی ..

مەت : بەزەمە .. وانیه ؟ ئاھەنگ و بەزمیكی دلگیرە .. كۆتایی ژانی من

دەبینن .. چەند سەعاتم ماون ؟ بیست و سی ؟ «دەنگی سەعات بەرز دەپیتەوه» من دەتوانم هەمووتان وەدەرنیم .. هەمووتان .

ری : لەسەر خۆ روڵە .. لەسەر خۆ

دكتور : مەت ، ئەم هەلوێستە شایانی تۆنیه .. ئەم قسانە لە تۆناو شینەوه ... بیست و سی سەعات نەماوه ، بەلكو كەمترت ماوه «دەنگی سەعات بەرزتر دەبی» .

مەت : «وہك لەگەل خۆی بدوی» دەتوانم رابكەم و بۆی دەرچم بەلام فایبھی چیه ؟ بۆ هەركوی بروم ئیوه و میزوم بدوواوەن .. ناتوانم لە چوار چیوهی كەسانی بۆیان دیار کردووم رزگار بيم . ئای كە لەژێر قەرزێكی قورس دەتویمەوه ..

ری : مەتی كلۆل و نەگەت

كلێر : بەرەو نەمان هەنگاو دەنی و خەریكە بەجاری نەمینی .. «دەنگی سەعات گەلی بەرز دەپیتەوه»

مەت : ئەم سەعاتە لەكاربجەن .. بیوهستین «بەرەو سەعات رادەكا وزەمبەلكی دەردەهینی و فری دەدا . میلی سەعات دەوهستی بەلام لە كارکردن ناكەوی و تادی دەنگی بلندتر دەبی و هەموویان ترسیان دەگاتی .. لە بەكتر نزیک دەكەونەوه دەوری شو دەدەن .. دكتور دەستەكانی لەسەر سنگی یەتی و تەماشایان دەكاو پی دەكەنی .»

دیمەنی پینجەم

« هەمان شوێنی جارانه .. رەنگی دیوار ئال ترە .. كات بەروژنك دووای دیمەنی چوارەمە .. بەرە بەری بەیانە . لە كۆتایی دیمەندا خۆر هەلدی . كلێرومەت بەجلەكانیانەوه نوستون . رووناکی كزە . لای چەبی شانۆبە تەواوتی تاریكە . دووای ماوه بەك ئەو لایەش رووناك دەپیتەوه یاریزانێكی تۆپی پی دەردەكەوی . وەك پەیکەر وەستاوه و ئامادەیه بوچوونە یاریگە . یاریزان برای مەتەو مردوووە . مەت لەسەر خۆ هەلدەستیتەوه چاوی بەبرای دەكەوی دەپەشوکی . دەتواندیری بی دەسكاری كردنی رەنگ و بۆیهی دیوار شانۆنامە بەردەوام بی »

مەت : كاكە «یاریزان وەكو پەیکەر وەستاوه» بڕام .. بڕالە .. « دەست بەسەر نیوچەوانی برای دەهینی و بازووی دەگری» كاكە «بی دەنگی و كپی» تۆ زیندووی ؟

یاریزان : بەلی

مەت : ئەی لێرە چ دەكەی ؟

- سز : من له بیرو هۆشی تودا دهژم

حت : باشه تو ههروای ؟ ئه م بهرگه دهپوشی ؟

- سز : من ههه بههه مان شیوه که له بیرى تو داهه م .. دووا جاریش

ست ههه وا بینى ، وانیه ؟

حت : به ئى وايه . ئه و کاته دهچووته یاریگه .. تو م بینى .. ئه م جل و

هههت ده بهردابوون ، ئاسهوارى تو ئیک به فانیله که تهوه بوو .

- بیرن خوئى وهرده سوورئى ، هه مان پوت و له کهى پیوه به « به ئى ..

هئى .. وابوو .

- سز : تو چونت من بینوه ، منیش وا دهژم

حت : بوجى تو دهژى ؟

- سز : ئه وه نیه ده مبینى ؟! به لام زور ناژم ، دوواى ماوه به که توش

هه موشم ده کهى

حت : چه ند دهژى ؟

- سز : تا ئه و کاته له میشکت دا ده سرتمه وه .. تا ئه و کاته له ئه وانهى

- یگه له بیرم ده که ن .. ئه وانهى له کاتى یارى کردندا چه پله یان بو

سهه وه ئافه رین و شاباشیان ده کردم .. تا ئه و کاتهى ناووتنه مه سهه

گه و روژنامه وه رزشیه کاندانا مینئى .

حت : پاشان ؟!

- بیرن : پاشان چش .. ته و او

حت : براگیان ، تو چکار ئیکت بو ژان کرد ؟

- بیرن : دوو سالى ریک ، به که به دوواى به که وه پاله وانی یاریگه بووم

به دووا یارى دا « که ئه و قسه ده کا هه راو هوریاى خه لک ده بیستری »

هه نه یاریانى بهرگر سه ندو چوار که سم ره ت کردن و « هه ندی جیولانه وه

سه که وه که به راستی یاری بکا « توانیم بگه مه نزیک گولچى و بو ده سه

جپ هه رشم بر دو شه قم له توپ دا .. له نا کاو له دووا وه پیللقه به کیان

جیوندى « هه ست به نازارده کا » به لام من توئى خو م جه و اله کردو « له نیو

هه راو هوریا دا ووشه ی گول .. گول .. ده بیستری » گولم تو مار کرد وئیدی

که و تم وه له نه ستامه وه .

حت : بو هه و لت نه دا پتر بڑى ؟

یریزان : نه مده زانى به م شیوه به ده رم . هه ر چه نده ی باسی مردمان

ده کرد . به لام با وه رم نه ده کرد .. ئه گه ر ده مزانی روژنک دى ئه وه دا وای

ته مهنیکی دریزو یاریگه به کی فراوانم ده کرد . تو با وه به مردنی خو ت

ده کهى ! مردن شتیکی دیکه به « ماوه به که ئى ره ننگ ده ئى » ده ست بو

کیرى نوستوو دریزو ده کا » ئه م کچه کى به ؟

مهت : ده زگیرانه ..

یاریزان : « له کلیر نزیک ده که وئینه وه ته ماشای ده کا » شوخیکى نازداره ،

ته مهنى چهنده ؟

مهت : هه زده سال

یاریزان : که وانا هیشتا زوزى ماوه موحا که سه بکری .

مهت : هس .. کا که له سه ر خو باخه به رى نه بیته وه ..

یاریزان : « به زه رده خه نه » گوی له هچ نایى .. به ناگاش ئى گوی ئى نایى

هیشتا ده نگى من نه چووته کونا گوی ئه و ناشم بینى « ئى ده نگى » ئه رى

دارنیشته کهى نزیک یاریگه هه رماوه ؟ . نه پراوه ؟

مهت : به ئى ماوه ..

یاریزان : چ لى وئوپئیکى هه بوون .. روژنکیان دوواى یارى کردن

سه رکه وئمه سه ر دره خت و به چه قوئینه ی دلیم لى هه لکه ند ..

به زه حمه ئى مه زانه سه یریکى دره خته که بکه بزانه ناوه که م ماوه ..

« غه لبه غه لب و هه راو هوریا ده ست پى ده کا » :

مهت .. ئیمه ناماده ین ..

مهت .. چاوه روانت ده که ین

مهت .. ئه جه لت نزیکه

یاریزان : ئه م هه رایه چیه ؟

« هه را که ورده ورده دور ده که وئینه وه »

مهت : ئه وانهى ده ره وه ن .. ره ش و رووت و بۆره پیاره کانی ده ره وه ن ..

یاریزان : ئه وانن ؟ جا بو و تووره ن ؟

مهت : خوئنى میان ده وى .. دوئى فه حس کراوم .. دکتور بیست و

چوار سه عاتى داومه ئى .. که ئه م کاته ته و او بوو

یاریزان : تی گه بستم .. زه هر ده نوشی و خو ت ده کوژى .. یا ئه وانهى

ده ره وه ده تسوئینن ..

مهت : ئاخه ر من ..

یاریزان : ده ته وى بڑى ..

تیشکی رووناکى ده که وئینه سه ر وئینه ی ده سه ته چه پ ..

رووناکى به که ی لای راست نامینئى .. ده م و چاوى تابلوکه به قسه دى ..

وئینه ی (بیرب) ه ته مهنى سى ساله .. یاریزان له تاریکی دا وون ده ئى «

بیرب : ئه گه ر به راستى ده ته وى بڑى و زورت مه به سه ته ، ئه وه ئاسانه و

ده توانى .

مهت : « په شوکاوه » ته ماشای راست و چه پ ده کا » ته مهنى کى به ده ئاخوئى ؟

بیرب : منم .. من

مهت : تو ؟

بیرب بهلی منم .. ناوم بیربه .. ناوی متان له کئینه کاندای خویندوتوه ..

تہمه منم سیو پنج ساله .. بهلام چوار سهدو په نجا سال ده زم .

مهت : مردوی ؟ چون مردی ؟!

بیرب : به گولله کوژرام

مهت : «به ترسه وه» گولله بارانیان کردی ؟

بیرب : بهلی .. بو وا ترسای ؟

مهت : پشم نالئی گولله باران چونه ؟

بیرب : ده ستیان به پت له دوواوه بهستم .. پارچه په رویه کیان له چاوانم

قایم کردو بردمیانه نریک دره ختیکه وه ..

مهت : دره خت ؟ نه وهی من بیزانم ، مرو به پال دیوار ده وه ستین نه وی

دیواری لی نه بوو ؟

بیرب : بهلی .. شوینه که هه چوار لای دیوار بوو .. نه وانهی دهره وه

دیوارنکیان له تیوان خویان و نه وانهی ژوروه دروست کردبوو .. بهلام

که لکیان نه ده دا .. ده یانزانی وه کو سنگی من بهرگی گولله ناگرن و په ننگه

له وه ترساین پروخی ..

مهت : گوئت چاویان به ستایه وه ؟

بیرب : بهلی

مهت : «به ترسه وه» درویه .. درو ده که ی !

بیرب : بوچی درویه ؟

مهت : تو ده لئی چاوه ستیان کردی .. چونت زانی به پال دره خته وهی ؟

بیرب : بو ؟ قهی چی نه کا ؟ بهرله وهی چاوم بیهسته وه ، دره ختم بینی ..

ده متوانی نه وانهی پشت دیواریش ببینم .. هه ر له بهر نه وه یش گولله باران

کرام ؟

مهت : گولله باران کرای ؟

بیرب : بهلی .. تا حهز بکه ی چاکه یان له گهل کردم ..

مهت : چون ؟

بیرب : سوجهت و گالته یان ده کرد ، گوتیان : دووا ناره زووت چیه ؟

مهت : دووا ناره زوو ؟ خوزگه ده تنگوت : ده مه وی بزم .. ده مه وی بزم

بیرب : جا چون تم داوايه ده که م ؟ من پیاونکم وه کو نه وان فشه و گالته

نازانم .. حهز بهم گالته به ناکه م .

مهت : نهی داوای چیت کرد ؟

بیرب : به دریزانی شه و جگه ره م نه کیشابوو .. سه رم ده سووراو چاوه که م

کر بیوون ، گوتم : دووا ناره زووم نه مه به به که مالی سه لته نه ت جگه ره

بکیشم .

مهت : هجی به جی یان کرد ؟

بیرب : بهلی ، باش چاوه ش به فرمائی له خوی گه وره تر جگه ره به کی

داگیرساندم و خستیه نیو لیوه کانم و ده ستم کرده مژلیدان .. تا چوار جگه ره

کیشان .

مهت : پاشان ..

بیرب : پاشان هیچ .. دووا ناره زوویان به جی گه باندوم و ئینجا سه ر بازه که

ناماده بوون و یاروی ملازم هاواری کرد : ناماده بن .. دواچار هاواری کرد

: ناگر (دهنگی کومه لی نه قه)

مهت : پاشان

بیرب : «پیی ده که نی» چش .. دوو باره ژامه وه .

«روونا کچی سه ر تابلوی ده سته راست نامینی و تابلوی لای راستی سه عانه که

روونا که ده بیته وه ، که وینه ی ژهنرال «کیش» ه وینه که قسه ده کا .

کیش : مافی نه وه م هه به قسه به ک بکه م ؟

مهت : «به ترسه وه ناوری لی ده داته وه» توش ؟ توکتی ؟

کیش : خه لکیکی که تم کوشتون ، نه گینا ده بوومه پاله وان

مهت : خه لکت کوشتوه ؟ دیاره تو پیاو کوژی ؟!

کیش : نا .. نا .. وانیه .. چهند که سائیک بوون .. ژماره یان زور که م بوون

.. مه به ستان له ناوردنی به هیژو چاونه ترسه کان بوو ..

مهت : تو پیاو کوژی

کیش : نه مهت له کوئی هیئا ؟ خو من له وانه که سم نه ده ناسی

مهت : نه خیر .. تو پیاو کوژی ..

کیش : من ژهنرال کیشم .. نه و کانه ی بیربیان گولله باران کرد ، من جاری

له دایک نه بیوم .

مهت : تم ناوه م کوئی لی بووه .. بهلی .. له قوتانجانده دا فیری تم ناوه

بووم .

کیش : میژوو پاسی ده کا .

مهت : به پیئی تاقیکردنه وه ، تو چهند سال ده ژری ؟

کیش : دوو سه د سال .. نه مه ته مه نی منه

مهت : توشیان گولله باران کردوه ؟

کیش : نه خیر ، من به ده ست دوست و براده رانی خوم کوژراوم

تی ده گه ی؟ به به که وه جه ننگاوین و دوژمنان له وولاته که مان دا وه ده رناو له
پینج شوین زامدار بووم .. به لام خو مان که وتینه مه ترسی و به ره ره کانی و
نخه زی و دوژمنایه تی سه ریان ه لدا .. به دوسته کانی خو م گوت : کورینه
به گزیه کتردا چوون مه ترسی زیاتره له وه ی به ره نگاری دوژمن بیسه وه ..
که چی به م قسه به تووره بوون .

مهت : بو؟

کیش : نه وانیه سه رکه وتن . نه یانده زانی بو شه ریان کردوهه !
دامه زراندن و حه وانیه سه رکه وتن . له سه رکه وتن به دی هینان خو ی زور
زه حمه ت تره ..

مهت : پاشان؟

کیش : شه ویک ، هه ر هه مان دوست و براده رانی ته من و روژانی
به رگری و دوژمن به زانندن .. پیلانیان بوم نایه وه .. له و کاته ی به ره و مال
ده گه رامه وه . سی پایو کوژو کری گرت له تاریکی دا . هیرشیان هینا و
هه زده خه نجه ریان له دواوه لیدام .

مهت : ئی!

کیش : «به زه رده خه نه وه» ئینجا مرد م و گوتیان دووسه د سال ده ژی ..
مهت : کی تو ی کوشت؟

کیش : له بیرم نه ماوه .. ناویکی مه شوورو دیار نه بوو .. نه وانیه و امینان
کوشت . هه موویان مردوون . ته نیا منم و ده ژیم .. له بیرم نه ماوه ..
ته نانه ت منداله کانیشم ناوی نه وانیان له بیرنه ماوه «تابلوی کیش تاریک
ده بی و تابلوی «هن» که له دهستی چه پی سه عاته که یه رووناک ده بی و
قسه ده کا»

هن : مافی خو ته بزی ..

مهت : تو ی؟!

هن : به من ده لئین . هه نی خاوه ن ریش . هه ریشه
مهت : تو ی له به رامه ر کو شکی ده ولت په یکه رت هه به ؟
هن : به لئین .. خو م .. ته مه نم پینج سه دو هه شتا سال در یژ ده بی .
مهت : نه م هه موو سالانه چوون ده ژی؟

هن : ژبانه که م ئاسایی نه .. هه وه ل مردم و ماوه یه کی زور به سه ر مردم
تیه ر بوو ئینجا جاریکی دیکه ژبام .

مهت : چوون مردی؟

هن : نه مردم . به لکو کوژام

مهت : کوژای؟

هن : به لئین .. خنکاندمیان .. سی که له دادپه رووه رو یاسازان حوکمیان

دام .. به گویره ی بریاری نه وان ده بوایه بمرم .. له گوپانی گشتی دا .
به ره به ری به یان به په تیک هه لیان واسیم و دوو سه عات به په ته که مامه وه .
پاشان ده سه ده سه تی خه لک ده هاتن و تفیان لی ده کردم .. ئینجا
په تیکیان له قاچم به ست و به شه قامه کاندا رایان کیشام .

مهت : نه مه تو ده لی چی؟ گالتهم له گه لدا ده که ی؟ .. به و پی به ی
باست لیوه کرد . ده بوایه نه مینی ..

هن : نه ی نه م گوت ماوه یه کی دوورو در یژ نه ژبام؟ دووای هه شتا سال
ئینجا ژبام و زیندوو بوومه وه ..

مهت : چوون؟

هن : ده رکه وت دادپه رووه کان هه لیه یان کردبوو .. یاسازانه کانی نه و
سه رده مه بو یان روون بووه که تو مه تی درابوه پال من درو بوون و قسه کان و
به رگری له خو کردنه که ی من راست ده رچوون .. دووای هه شتا سال نه مه
ئاشکر ابوو . بو به ش خه لکیکی په جگار زور به زه بی یان به منه وه هات و بو
گریان .

مهت : ئیستا تو ده ژی؟

هن : «به زه رده خه نه وه» واخوت ده بیی .. نه وه نه ده ژیم؟ گویت
له ده نگمه و ده زانی ده ئیم چی .. که واته من ده ژیم ..

مهت : چوون ده ژی؟

هن : به تام و بو ی نه و ماچه ی و له سه ر لیومه .. نه و تامه ی که مرو ف لی تی
تیر نابی .. له و کاته وه تا ئیستا به لیومه وه یه .. سه به نه ی روژی خنکاندن .
خانمی هاوسه ریان هینا و ماچیکی نه و تو ی لی کردم که هه ستم ده کرد
په نجه کانی له نه ستم ده چه قن .. ماچیکی در یژ خایان .. تا جه لاد هاواری
لی هه لساو گو تی : به سه ..

مهت : ئیستا هاته وه یادم .. که په تیان له مل شه تانندی ، زه رده خه نه ت
ده هات ..

هن : به لئین . و له کتیه کاندا نووسراوه .. به لام راست نه .. من نه و کاته
پی که نیم ده هات .. به هه ر حال نه گریام .. ئینجا تا من بزم نه م درو یه ش
به لاپه ره ی کتیه کانه وه ده مینی .

مهت : دووایی؟

هن : کتیه کان جیگه ی مینان ئیدا نامینی ..

مهت : شتی نا که ی . دوو باره بژته وه؟

هن : کاتم به سه رچوو . ته واو . نه وه ی بوم کرا هه ر نه وه نده به .. ناتوانم
هیچی تر بکه م ..

«تابلوی دهستی چه پ رووناک ده بیته وه «فینا» ی کچه ناشیرین قسه ده کا» .

فينا : كات تەواو ..

مەت : «پەشوكاۋە ، بۇفينا» تۇي ؟

فينا : فينا نام ناوہ .

مەت : تۇش دەزى ؟

فينا : بەلى منىش دەزىم

مەت : تۇچىت كىردوۋە ؟ تۇشيان گۈللە باران كىردوۋە ؟

فينا : نەخىر :

مەت : تۇش پىلاننى لى كراۋە ؟ تۇشيان خىكاندا ؟ چۇنيان كوشى كە تا

تىستاش ھەر بىزى ؟

فينا : نەخىر .. نەخىر .. شتى وانىہ .. من يەكەم كىچ بووم سەركەوتە بان

ئاللا : سەركەوتەم و لەوى دانىشتم .. ھەژدە رۇزى لى مامەوہ ..

مەت : جاكەى ئەمە كىردەۋەى مروۋى ژىرو ھۆشمەندە ؟ ئەمە بەكەلكى

چ دى ؟

فينا : بەلى راست دەكەى . بەلام ھەژدە رۇز بەو ئاسمانەۋە گالئەى پى

ناكرى و نىشانەى ئارەزوۋى مروۋفايەى كە ھەرگىز نامرى .. خەلكەكە

ئەمەيان بىنى : گۇتيان كارىكى بە سوۋدى كىردوۋە تى گەيشتن كە بەلى

ژيان پىۋىستە .. من شتىكى وام نە كىردوۋە شايانى ئافەرىن لى . بەلام

بەرلەمن كەس ئەمەى بەخەيالدا نەھاتوۋە .. ئەم رووداۋەيان پاش مردىم

تۇماركىرد .. خەلكەكەى دىكە نەژيان ، تەنيا من نە ئى ماۋەى ۱۵ رۇز ژيام .

مەت : فيناخان ، بۇ سەركەوتە بان ئاللا ؟

فينا : ئەى چى بىكەم ؟ ھىچى تىم لە دەست نە دەھات .. ھەزىش بە ژيان

دە كىرد .. ھەر چەندەى كارەكەم لى مانابوو . بەلام شتىك بوو كەس

نە بىكردبوو . كىچىكى ناشىرىن بووم ، مىردم نە كىردبوو . ھىچ دەركا بەكى

ژيام شك نە دە بىرد ، نە دەمتوانى نە تاوانىك بىكەم نە شىعەر ھەلبەستىن . بەم

حالە سەلاندىم ، كە منىش ئارەزوۋى ژيام ھەبە .

«شانو رووناك دەبىتەۋە .. تابلوكان ۋە كو جارانيان لى دىتەۋە .. مەت لەم

لا بۇ ئەولا رادەكا ، ۋەك لە چىنگ تابلوكان رابىكا دەستى دەخاتە بان

سەرى ، ۋەك بەرد باران بىكرى»

مەت : «ھاۋاردەكا» كلىر .. كلىر .. «كلىر لەخە و رادەپەرى» كلىر دايكە ..

باپىرە ..

كلىر : «پەشوكاۋە» مەت ئەمە چىتە ؟ من وا لىرەم ..

مەت : باۋكە .. باۋكە گيان

«نك ورى بەپەشوكاۋى لە پلىككەنەكان دادەبەزىن و كىناتا نە دەركاى

چىشتخانەۋە دىتە ژوۋرى»

نك : ئەمە چ روۋى داۋە ؟

رى : لەسەر خو كورم لەسەر خو ..

«دەنگى سەعات و رددە و رددە بەرز دەبىتە ۋە»

مەت : «دەكەۋىتە سەركەنەپە» كۇتايى يە .. كاتى مىش كۇتايى دى ! ..

دكتور : «لە پلىككەنەۋە دادەبەزى» كازىۋەبە

«بەتۈندى دەركاى ژوۋرەۋە دەكرىتەۋەۋە دادەخىرى .. دەنگى بامان گوى

لى يە»

رى : زوۋكە كىناتا ئەم دەركا بە داخە .

نك : منىش خەرىكم بە دەست ئەم سىرە سىرەۋە شىت دەبىم .

مەت : نەخىر .. دايمەخە «ھەلدەستىتە سەرىپى» ئىدى باكم بەم سىرەبە

نە .. ئىدى ئەۋەى دەنگە گۇتىم لى نە .. ھەر چەندە كەرم بەلام ئەگەر

دەزىام با ھەر دەنگى دەركام كوى لى بىۋايە «لە دىۋارى رەنگ شىن

نزىك دەبىتەۋە» نا .. نە دەنگ نە رەنگ . ھىچيان بوۋيان نە . ھەر

چەندەى نابىنامە . بەلام ئەم تىشكە شىنەم سە «لە پەنجەرەۋە تىشكى

شىنى ئاسمانى بە دەردە كەۋى» . «بە دەنگى بەرز» دەمەۋى بىزم .. دەمەۋى

لە گەل شىناتى بىزم و بەس .. دەمەۋى بىزم .

«شۇ لە پلىككەنەۋە دادەبەزى» لەسەر خو دەستەكانى دەكوتى و لە شوۋىن

خوى دادەنىشى .. دەنگى سەعات بەرزە» .

شۇ : خەرىكە رۇز دەبىتەۋە ..

«ھەراۋ ھۇرياي دەرەۋە نىزىك دەبىتەۋە .. دەركا دەدرىتە بەر دارو بەردو

خىشت .. دەم و چاۋىك لە پەنجەرەۋە دەردە كەۋى»

مەت : «لەسەر خو» سەبىر كەن .. واھاتم «بەرەۋ دەركا ھەنگاۋ دەنى ..

ئەۋانەى تر دەپەشوكىن»

رى : «دەقېزىنى» بۇكوى ؟ بۇ كوى دەچى ؟

نك : «دەكەۋىتە دوۋاى مەت» راۋەستە مەزۇ .. ئەۋە شىت بوۋى ؟ .

كلىر : «بازوۋى مەت دەگرى» مەت .. مەت .. نايەلم بچىتە دەرەۋە

دەتكوزن .

«تادى ھەراى دەرەۋە زىياتر دەنى»

مەت : «بەھىمى ئاور لە دەرەۋە دەداتەۋەۋە بە ھەموۋانىنى» دەنى بىرۋە

دەرەۋە ..

رى : رۇلە دەتكوزن

نك : «بۇشۇ» باۋكە شتى بىكە .. مەت بەگوى تۇ دەكا ..

چ قەوماۋە؟

«لە بناگۆيى ھاوار دەكا» مەت تەمايەنى بېچىتە دەرەۋە!
بەپەشوكاۋى ھەلدەستىتە سەرىپى» مەت ۋاز لە ۋە خەلكەى دەرەۋە
ئەوانە تى ناگەن .. ۋازيان لى يىنە .

ۋەكو جارى جارن .. ۋانە؟ ئىۋە خۇپەرسىن .. ھەز بەژيانى
كەكەى دەرەۋە ناكەن ..

ئەۋكۆمەلە رەش ۋووتەى دەرەۋە فام ناكەن .. لە ھەۋە نتە خۆت
سەۋ مەكە .

تەككىت نەدەرەۋە : يىتتە دەرەۋە پارچە پارچەت دەكەين «مەت بەرەۋ
تەگ دەروا .. نك ۋ كلير پىشى لى دەگرن»

بۇچى ناتانەۋى لەمانە بگەن؟

ئەمانە خۇيان نەفامن .. ھىچو پوۋچو ناپاون : «دكتور لەسەرى
پىلكانەكان ۋە ستاۋەۋ دەستى لەسەر سنگ داناونو
چىنكەنى»

بەگريانەۋە خۇى دەكۆيتە سەرىپى مەت «جىم مەھىلە مەرۋ ..
مەن بۇخۇم لەۋىۋە ھاتوۋم ۋاكيان دەناسم .. ئەۋان گيان
سەرى سەرىن .

تەككىت : لەدەرەۋە پى بىتتە دەرەۋە پارچە پارچەت دەكەين
كۆرم تۇيان ناۋى .. تۇيان گەرەك نە ..

ئەمانە ماناى ژيان نازانن .. ۋاز لە مردوۋەكانى دەرەۋە يىنە .
بۇدكتور دەچىۋ دەپارىتەۋە» دكتور گيان . توخۋا ئەگەر قسەبەك
مەنى ..

ئەۋكەسەى خۇى ئەزانى چ دەكا . گوئش ناداتە كەس ..
ئە ناتانەۋى مەت بۇى؟ ۋازى لى يىنە ۋە دوۋاى رامەكەن ..
كەدەۋەى خۇى بۇى ..

ھە ۋ شىرە شىرى دەرەۋە لە ئەندازە بەدەر زىاد دەكا .. مەت ھەۋلى
مەگ كەدەۋە دەدا .. ئەۋانەى دەرەۋە پال ۋە دەرگا دەنن .. ئەۋانەى
ۋەدەبىش مەت رادەكىشن .. مەت پال بە رى ونك دەنىۋ دەكەۋنە
ۋرى . دەرگا دەكۆيتەۋە مەت بەرەۋ دەرەۋە بازەدا .. رى ۋ كلير
نىشتۋنە دەگرين منباتا سەرسامە .. ھەراۋ ھۇرياي دەرەۋە پتر دەنى ..
نگى نالە نال دى .. نى دەنگى ژورەۋە تۇقنەرە .. ماۋەبەك
دەمىتەۋە . پاشان دەرگا دەكۆيتەۋە . مەت دىتە ژورەۋە بەجل ۋ بەرگى
ۋ . قۇزى تىك ئالاۋەۋە خۇين بەلاچاۋى دەتكى كراسى خۇيناۋى بە

ۋچەقۇبەكى لە سنگ دراۋە .. مەت ھەر دوۋ دەستى لەسەر
سنگى بەنى .. بەم لاۋ بەۋ لادا دەچى .. بەرەۋ مېزى ژەھرى لەسەر
دانراۋە ھەنگاۋ دەنى .. چركەى سەعات بەرز دەبىتەۋە»

مەت : دكتور .. كاتم تەۋاۋ؟

دكتور : بەلى .. «مەت پيالەى ژەھرەكە دەگريتە دەست ۋ بۇ دەمى دەبا ..
ھەراى دەرەۋە ھىۋرتر دەبىتەۋە .. دەم ۋ چاۋىك لە پەنجەرەۋە
دەردەكەۋى» .

دەنگىك

لەدەرەۋە : مەت .. مەت .. ئىمە قەرزارى تۇين .. تۇ ئاگرىكىت لە نىۋ
ئىمەدا ھەلگىرساند .. دەرەۋەۋ ژورەۋەت كەدەنە يەك .. لە نىۋاندا
كەسانىك ھەن ماباى پىۋىسى ژيان دەزانن .. ئىسناكى تىگەپشتن .. بەم
زۋوانە لە دەرەۋە شەر دەست پى دەكا .. شەرى خۇمان .. ھەرىزى
مەت ..

«ھەراكە دوۋر دەكەۋىتەۋە .. مەت بە دەستى لەرزۇك پيالەى ژەھر بۇ
دەمى دەبا .. دكتور بە پەلە خۇى دەگەيتى»
دكتور : نەكەى .. مەت نەكەى .. ھەلمسەتۇدەۋى .. بەم حالە دەۋى
بەخۇيناۋى دەۋى ..

كلير : زۇر دەۋى؟

دكتور : «بە دەست ئىشارەت بۇ ئەۋانەى ژورەۋەۋ تابلوكانى دىۋار
دەدا» لەھەموۋان زياتر .. لە ھەموۋان زياتر .
«دەرەۋە رووناك دەبىتەۋە .. رەنگى ئاسمان ئالە .. لى درەختىكى بەھارە
لە دەرەۋە سەرھەلدەدا .. مەت دەكەۋىتە سەر عارد»

دكتور : دەۋى .. ئەمەتا دەۋى

نك : «ھاۋاردەكا» مەت .. مەت

مەت : «لەشۋىتى خۇى» كلير .. لىرەم .. لىرەم

كلير : «بەشۋىن دەنگەكە دەگەرى» مەت لە كۆى .. مەت ؟
مەت : ۋا لىرەم .. كلير .. داىكە .. «لە گەل خۇى» كۆى لىم نە ..
نامبىنى .. كەۋاتە من دەژم «سەرى دەكەۋىتە سەرزەۋى» .

دكتور : بەلى .. تۇ دەۋى

«چركەى سەعات .. پەردە»

